

ممکن است صورت بگیرد؛ چون فیلم هنوز به اکران عمومی درنیامده و زمان می‌برد تا بخش زیادی از مردم آن را ببینند. هادی حجازی‌فر دوست عزیز من و بازیگر بسیار توانایی است. او راه خودش را در سینما رفته و استانداردهای بسیار بالایی در کارش وجود دارد. بازیگر با نقش‌آفرینی خودش را نشان می‌دهد و سپس امکانات جدید برایش ایجاد می‌شود. این موضوع نه به هادی حجازی‌فر محدود می‌شود، نه به محسن قصابیان؛ برای هر بازیگری ممکن است پیش بیاید. هر بازیگری ممکن است با یک نقش مهم دیده شود و بعد از آنکه با پیشنهادهای تازه روبه‌رو شد، ادامه مسیرش را انتخاب کند.

- آیا محسن قصابیان ادامه مسیرش را در بازیگری پیگیری خواهد کرد؟

من اگر می‌خواستم زیاد فیلم بازی کنم، خیلی سال قبل این کار را می‌کردم. بارها فیلم‌نامه‌هایی را رد کرده‌ام، چون فکر می‌کردم که به اندازه کافی خوب نیستند. اما به هر حال کار من در همین حوزه ادامه پیدا خواهد کرد. الان واقعاً نمی‌دانم چه اتفاقی قرار است بیفتد. اکنون برای فیلم جدیدم آماده می‌شوم که فیلم‌نامه‌اش نوشته شده است.

- ممکن است جزئیات بیشتری درباره آن بفرمایید؟ اثری اجتماعی است به نام «یک کوچه آن طرفتر»؛ رگه‌هایی از طنزای هم دارد، اما اجازه دهید بیشتر از این توضیح ندهم.

فهرست نامزد‌های جشنواره اعلام شد و نام شما در این بین برخلاف انتظار خیلی از منتقدان نبود. نظر خودتان چیست؟

به نظر من جشنواره محفلی است برای تشویق اهالی سینما به ادامه مسیر. همه نامزدها از خوب‌های سینمای ایران هستند. مهم آدم‌ها مسیر است و من بیشتر از اینکه به جایزه فکر کنم، به عنوان عضوی از خانواده سینما، به آینده سینمای ایران فکر می‌کنم. به همه کسانی که شاید، به واسطه شرایط ایجاد شده و بیماری کرونا، نتوانند مسیرشان را ادامه دهند، من بیشتر نگران رونق سینما هستم تا زندگی هنرمندان سینما بهتر شود. مهم نیست قصابیان جایزه بگیرد یا نه، مهم این است که سینما راه خودش را ادامه دهد. امیدوارم، با از بین رفتن کرونا، سینماها دوباره بر شوند و مردم دوباره به سینما رفتن و تئاتر دیدن عادت کنند. این از هر چیزی مهم‌تر است.

استفاده کرده و هر کجا با مفهومی متن قدری پروپیمان‌تر بوده، به آن اجازه خودنمایی داده . قدرت دست و قلمش آنجایی بیشتر به چشم می‌آمد که از خط‌های مختلف در تابلوها بهره گرفته است.

ولی ایراد کلی به کارهای این هنرمند این بود که تعداد محدودی از کارهایش را به نمایش گذاشته بود. فقط ۷ تابلو در سرسرای نگارخانه در معرض تماشا قرار گرفته بودند. این برای مخاطبانی که با کلی اشتیاق به نگارخانه می‌روند کمی شوکه‌کننده و سؤال برانگیز است. من این سؤال را پرسیدم و از جواب آن حیرت کردم. به یک دلیل ساده کارها این قدر نگارخانه‌ای که به تازگی مکانش را عوض کرده است و به محل جدیدش واقع در خیابان سیدرضی ۹ شماره ۲۰۷ نقل مکان کرده است.

نگاهی به کارنامه برنامه «هفت» در روزهای جشنواره سی‌ونهم فجر

از نفس افتاده

گروه هنر

برندهای محبوب تلویزیونی فقط محصول کاربلد بودن عوامل نیستند. برنامه‌سازان البته رکن اصلی چنین آثاری محسوب می‌شوند، اما ادامه‌طولانی مدت یک برنامه تلویزیونی، مستلزم مدیریت را هبردی صحیح است. اگر تدبیر مدیران صداوسیما نباشد، برنامه‌هایی مثل «نود»، «خندوانه»، «ماه عسل»، و حتی در حوزه نمایشی «پایتخت»، دوام نمی‌آورند، آن چنان‌که برخی از برنامه‌های تلویزیونی محبوب با تغییرات مدیریتی از بین رفتند. یک دهه پس از تولید نخستین قسمت‌های برنامه تلویزیونی «هفت» با اجرای فریدون جیرانی، به نظر می‌رسد که مهم‌ترین برنامه تلویزیونی سازمان در عرصه سینما، از آن صلابت و اثرگذاری سال‌های قبلش دور شده و دیگر به عنوان یک مرجع مهم نزد مردم شناخته نمی‌شود. جشنواره فیلم فجر امسال که احتمالاً غصه‌دارترین دوره این رویداد لقب می‌گیرد، به واسطه کرونا، نمی‌توانست محل حضور گسترده مردم باشد. در چنین شرایطی، انتظار می‌رفت «هفت» بار کم‌رنگ بودن حضور مردم را به دوش بکشد و با کیفیت بالای خود، علاقه‌مندان را سینما را در جریان ریز مسائل جاری در جشنواره قرار دهد. این در حالی بود که «هفت» بدون تفاوت با سال‌های قبل برگزار شد و هیچ نکته خاصی که حاکمی از پیشرفت باشد، در آن به چشم نمی‌خورد. در ادامه نگاهی داریم به مهم‌ترین دلایل افول مهم‌ترین برنامه سینمایی رسانه ملی.

●رقبای اینترنتی

یکی از مهم‌ترین مسائلی که در سال‌های گذشته برنامه‌های تلویزیونی را تحت الشعاع قرار داده، رشد تولیدات اینترنتی بوده است. «هفت» هم از این قاعده مستثنی نیست و حالا در شرایطی روی آنتن می‌رود که رقبای جدی او در فضای مجازی، با محدودیت‌های کمتر، به برنامه‌سازی ادامه می‌دهند. مهم‌ترین رقیب امسال «هفت»، خود فریدون جیرانی (طراح این برنامه) بود که با «کافه آپارات» در فضای مجازی برنامه

گروه هنر

در ششمین روز اکران فیلم‌های حاضر در جشنواره فیلم فجر مشهد، یک اثر کمدی به نام «گیج‌گاه» به نمایش درآمد؛ فیلمی که متنیش را عادل تبریزی، کارگردان فیلم اولی اهل مشهد، با همراهی ارسلان امیری، پدیده امسال جشنواره که کارگردانی «الاولا» و نویسندگی «بی‌تی» را بر عهده دارد، به رشته تحریر درآورده است.

●الگوی تکرار‌شونده

نوستالژی

یکی از فرمول‌های تکراری سینمای ایران در سال‌های اخیر مانور بر روی سبک زندگی در دهه‌های شصت و هفتاد بوده؛ اتفاقی که در «هنگ عنب»، «سینما شهر قصه»، «هزار پا» و چند فیلم دیگر جواب داده و از مخاطب خنده گرفته است. «گیج‌گاه» هم با همین فرمول آغاز می‌شود و قصد دارد داستان دلدادگی یک مادر مجرد و معلم فرزندش را روایت کند. فیلم در مجموع اثر آبرومندی است و حضورش در این مرحله از جشنواره ادعای مذکور را تأیید می‌کند. با این حال، «گیج‌گاه» در نمایش نوستالژی‌های بیش از حد به ورطه اغراق می‌افتد و در برخی از بخش‌هایش انگار فقط موقعیت‌ها را سرهم‌پند می‌کند تا بتواند چند نوستالژی

سرحال و باکیفیتی را تولید کرد. وجود برنامه‌های مختلف دیگر در تلویزیون‌های اینترنتی و حتی بخش‌های اینستاگرامی مرتبط با جشنواره فجر، انحصار برنامه «هفت» را شکسته و به روزرسانی مداوم سازندگان آن را ایجاب می‌کند؛ اتفاقی که ظاهراً عوامل «هفت» توجهی به آن ندارند.

●آنتن‌غیرزنده

به درستی معلوم نیست چرا دست‌اندرکاران برنامه «هفت» و مدیران شبکه سوم سینما به غیرزنده بودن این برنامه تن داده‌اند. به طور سنتی، این یک عرف جاافتاده و تغییرناپذیر در همه جای جهان است که مردم با برنامه زنده ارتباط بهتری برقرار می‌کنند و اعتماد بیشتری به آن دارند. «هفت» اما از چندی قبل مسیر محافظه‌کاری در پیش گرفت و با پخش ضبط شده برنامه، از میزان اثرگذاری آن کاست. بدبختانه این رویکرد فقط به دلیل ممیزی برخی مسائلی که ممکن است گاهی از زبان میهمانان مطرح شود، نبوده؛ بلکه با کات‌های مکرر و پرش‌های عجیب در تدوین نهایی، مملاروی اعصاب مخاطب می‌رود. این در حالی است که جنس میهمانان برنامه که بیشترشان از طیف رسانه‌ای هستند، خط بالایی را به همراه ندارد و برایت برخی اصول حرفه‌ای در عرصه برنامه‌سازی، می‌شد از غیرزنده برگزار شدن «هفت» جلوگیری کرد.

●پیش‌ازحد آرام

اجرای محمدحسین لطیفی در «هفت» از یک روش ملایم و بدون اتفاق تبعیت می‌کند. البته طبیعی است که مرد باتجربه و موقری مثل لطیفی، در اجرای «هفت» و رویارویی با هنرمندانی که در کانون توجه قرار دارند، احتیاط به خرج بدهد و چالش‌ها را بر عهده مسعود فراسنی و منتقدان بگذارد. با این حال، لطیفی در اجرای برنامه نیز، نه تنها از چالش پرهیز می‌کند، بلکه ریتم را هم فرانی کرده و با شیوه‌ای کسل‌کننده گفت‌وگوها را پیش می‌برد. اجرای اواز هر گونه اظهارنظری خالی است و ندرت پیش می‌آید که حتی حرف یک میهمان را، برای پرداختن به صحبت‌های مهم‌تر یا گرفتن پاسخ

سؤال بعدی، قطع کند. به این‌ها انتخاب بدون خلاقیت سؤالات را هم اضافه کنید که باعث می‌شوند رغبت بیننده برای تماشای گفت‌وگوهای «هفت» به کمترین حد خود برسد. ●میزرسانه زمانی که اولین فصل برنامه «هفت» طراحی می‌شد، صحبت از این بود که قرار است این برنامه نسخه سینمایی پروژه موفق «نود» باشد. «هفت» اگر می‌خواهد سراپا بماند، باید رز آیتن و تنوع شود تا حوصله بیننده از بخش‌های طولانی و یکنواخت آن سر نرود. این برنامه اما، سال به سال آیتن‌ها و میان برنامه‌های کمتری را به خود می‌بندد و در میان همین موجودی فعلی هم تقریباً هیچ خلاقیتی نسبت به دوره‌های قبلی دیده نمی‌شود. تنها نوآوری «هفت» با دست‌نخت محمدحسین لطیفی و همکاران، اضافه کردن میز موسوم به رسانه است که مجری جداگانه‌ای دارد و قرار است بحث‌های رسانه‌ای در آن مطرح شود. بدبختانه این بخش هم که می‌توانست با پرداختن به حواشی و واکنش‌های فضای مجازی گرم و جذاب‌ای شود، رویکردی شبیه به گفت‌وگوهای اصلی در پیش گرفته و محلی برای بحث‌های سرد سازندگان «هفت» خردموت کردن از میهمانان خوش‌صحت و گرم‌برای این بخش ناتوان نشان داده و به پوشش مجموعه‌ای از گزاره‌های کلی یا طرح نظرات شخصی چهره‌هایی که مخاطب چندان شناختی از ایشان ندارد، بسنده کرده‌اند.

●میزنقد

به جز سالی که اجرای «هفت» بر عهده رضا رشیدپور بود، تقریباً همیشه مهم‌ترین بخش این برنامه تلویزیونی را میز نقد، با محوریت مسعود فراسنی، تشکیل داده است. برنامه «هفت» اما در طراحی امسال میز نقدش هم دچار یک مشکل بزرگ بود که می‌توانیم آن را انحصارگرایی تعبیر کنیم. افت

یکی از مهم‌ترین مسائلی که در سال‌های گذشته برنامه‌های تلویزیونی را تحت الشعاع قرار داده، رشد تولیدات اینترنتی بوده است. «هفت» هم از این قاعده مستثنی نیست و حالا در شرایطی روی آنتن می‌رود که رقبای جدی او در فضای مجازی، با محدودیت‌های کمتر، به برنامه‌سازی ادامه می‌دهند

منتقدان «هفت» آن قدر به کار خود مطمئن هستند که پس از سال‌ها تکرار این جمله که «من فقط با اثر کار دارم»، به خودش‌ان اجازه می‌دهند دقیقه‌های طولانی را به تبیین فعالیت‌های اقتصادی امیر مهدی ژوله در اینستاگرام بپردازند و نویسنده «شیشلیک» را بر اساس

درباره «گیج‌گاه» نخستین فیلم بلند عادل تبریزی، کارگردان مشهوری

خاطر هبازی

با مادر یکی از دانش‌آموزان، تصمیم می‌گیرد با او ازدواج کند. پسر اما از ازدواج مادرش با معلم خوشحال نیست و بر اثر قطع شدن رابطه این دو قطع تلاش‌های زیرکانه و جالبی از خودش بروز می‌دهد. همین خط ساده داستانی اگر حفظ می‌شد و از خلال آن نوستالژی پیش چشم مخاطب قرار می‌گرفت، «گیج‌گاه» را تا حد یک نمایش سرگرم‌کننده و در عین حال تأمل‌برانگیز درباره سبک زندگی تبدیل می‌کرد. این در حالی است که نویسنده آن قدر داستان و شخصیت‌های فرعی بی‌مورد به اثرش اضافه کرده که فیلم در برخی برش‌هایش رنگ و بوی کمدی‌های زرد را به خود می‌گیرد. از حضور

●فرعیات کمرشکن

پی‌رنگ اصلی متن «گیج‌گاه»، بسیار آبرومند و پرآمید است. متن برای ما یک شخصیت اصلی بانمک و دیدنی طراحی می‌کند؛ مردی به نام حسن (با بازی خوب حامد بهداد) که هم‌زمان معلم مدرسه (فارسی و ورزش) و مدیر یک باشگاه رزمی اجاره‌ای است. حسن خصلت‌های منحصربه‌فرد خودش را دارد و پس از آشنا شدنش

عقب‌اش (و نه بر مبنای فیلم‌نامه‌ای که نوشته) بکوبند.

مسعود فراسنی چهره باسواد و درخور احترامی است که تبدیل به ستون میز نقد برنامه شده و حضورش مخاطبان را به شوق می‌آورد. اما ترکیب سنفرد منتقدان خود می‌گوید: «وقتی ما می‌رویم به سمت اقتباس، یعنی باید آن منبع را ببندیم و بگذاریم کنار»؛ اما درست پس از این جمله، بیش از ده دقیقه، یک نقس به تبیین این موضوع بپردازد که چرا محسن قرایی در ساختن «بی‌همه‌چیز» داستان «ملاقات با بانوی سال‌خورده» را عوض کرده و به منبع خود وفادار نمانده است!

«عکس پاییزی» به تدوین رسید

پروژه سینمایی «عکس پاییزی» به نویسندگی علیرضا سوزنجی، کارگردانی مصطفی احمدی‌فر و تهیه‌کنندگی غلامحسین حیدری که درمشهد ساخته می‌شود به مرحله تدوین رسید. به گفته کارگردان «عکس پاییزی» در این پروژه سعی شده تا از توان و ظرفیت هنرمندان مشهد و خراسان در هر بخش استفاده شود. این تله‌فیلم نود دقیقه‌ای که برای پخش در شبکه‌های ملی تولید می‌شود، روایت آسیب‌ها و اتفاقات ناشی از سال‌های جنگ و دفاع مقدس را به زبان روز به تصویر می‌کشد. ۷ دانشجوی رشته هنر و عکاسی برای پایان‌نامه و تحقیق خود به منطقه روستایی و بیابانی سفر می‌کنند. هر یک از آن‌ها در مسیر به طور اتفاقی وارد خانه پیرزنی در روستا شده که سال‌ها منتظر بازگشت فرزند به‌چهره‌فته خود بوده است. علیرضا سوزنجی، اسدا... یکتا، علی جوانمرد، محمود کریمی و زهره مرادی از جمله بازیگرانی هستند که در «عکس پاییزی» به ایفای نقش پرداخته‌اند.

غلامرضا موسوی: سلیقه اکران با سلیقه جشنواره متفاوت است

غلامرضا موسوی، سینماگر مشهوری باور دارد سلیقه جشنواره فیلم فجر با سلیقه اکران عمومی متفاوت است و نمی‌توان گفت فیلم‌های پرفروش سال، خروجی جشنواره باشند. او در پاسخ به این پرسش ایلنا که چرا چنین اکران در چند سال اخیر با خروجی جشنواره سازگار نیست، گفت: دآوری کردن یک فیلم در جشنواره با نگاه به فیلم به عنوان سرگرمی و جذب مخاطب متفاوت است. این دو مقوله متفاوت باعث می‌شود که دو سلیقه متفاوت هم وجود داشته باشد. البته در بعضی مواقع هم هر دوی این خصوصیات درون یک فیلم هست. یعنی هم بر مخاطب است و هم در جشنواره مورد توجه قرار گرفته‌اند.

این تهیه‌کننده با اشاره به ظرفیت جذب مخاطب از میان آثار نهایی جشنواره فیلم فجر امسال گفت: بیش از ۵۰ درصد فیلم‌هایی که در جشنواره امسال نمایش داده شد می‌تواند مخاطب را جذب کند. البته درصدهای جذب مخاطب متفاوت است. ضمن اینکه ۵۰ درصد از فیلم‌های حاضر از لحاظ موفقیت در گیشه ریز متوسط خواهند بود. اما از میان آن ۵۰ درصد فیلم‌های پر مخاطب دو، سه تا فیلم هستند که ظرفیت بسیار بالایی در جذب مخاطب دارند.

«پایتخت ۶» در نوروز ۱۴۰۰ فقط دو قسمت

تهیه‌کننده سریال تلویزیونی «پایتخت» از تصویربرداری ۲ قسمت پایانی فصل ششم آن در مازندران خبر داد. به گزارش شهرآر۴، الهام غفوری، تهیه‌کننده سریال «پایتخت» به خبرگزاری صبا گفت: سال گذشته به دلیل گسترش کرونا، تولید و پخش فصل ۶ «پایتخت» ناتمام ماند، اما وظیفه خود دانستیم که ۲ قسمت پایانی «پایتخت ۶» را تولید و پخش کنیم تا پرونده این فصل بسته شود.

فصل نخست این سریال که ماجرای خانواده «نقی معمولی» را روایت می‌کند در نوروز ۱۳۹۰ از شبکه یک سیما پخش شد. اما استقبال مردم از آن منجر به تولید فصل‌های بعدی شد تا آنجا که پایتخت ۶ در نوروز سال ۱۳۹۹ نیز مردم را پای قصه سریال نشاندد. غفوری گفته است ۲ قسمت پایانی «پایتخت ۶» قرار است عید نوروز ۱۴۰۰ روی آنتن تلویزیون برود.

سیروس مقدم، کارگردان و محسن تنابنده، طراح و مشاور کارگردان و بازیگردان و سرپرست فیلم‌نامه این سریال است.

معرفی قهرمان «عصر جدید» در شب سال نو

قهرمان فینال فصل دوم از «عصر جدید» در ویژه‌برنامه‌ای در شب سال تحویل معرفی می‌شود. با اعلام روابط عمومی «عصر جدید»، فینال این فصل از برنامه عید مبعت ۲۱ اسفند روی آنتن شبکه سه سیما خواهد رفت و بعد از آن، این مردم هستند که با رأی به اجرای محبوب خود از میان پنج فینالیست، قهرمان فصل دوم را مشخص می‌کنند. پخش «عصر جدید» تا پایان سال، با بازی برنامه‌های مختلفی از جمله مستند فینالیست‌ها و باشگاه مهارت، شبیه‌ها و یکشنبه‌ها ادامه دارد. نتایج فینال و قهرمان هم، یک روز بعد به سال تحویل و در یک ویژه‌برنامه مشخص خواهد شد.

بازی همایون ارشادی در «هم‌بازی»

همایون ارشادی، نیلوفر کوخانی، محیا دهقانی، رویا جاویدنیا و محمد حیدری به گروه بازیگران مجموعه «هم‌بازی» اضافه شدند. بنابر اعلام روابط عمومی شبکه دو سیما، تصویربرداری این سریال به کارگردانی سروش محمدزاده، سینماگر مشهوری و تهیه‌کنندگی نوید محمودی در تهران ادامه دارد. همچنین با توجه به اینکه سریال «هم‌بازی» برای پخش در روزهای عید نوروز در نظر گرفته شده دو گروه تصویربرداری در تهران مشغول ضبط تصاویر هستند. دیبا زاهدی، کامران تقی، حسین مهری، مریم مومن، آتیلا پسیانی، علیرضا استادی و امیر کاظمی از جمله هنرمندانی هستند که پیش‌تر جلوی دوربین سروش محمدزاده رفته بودند. «هم‌بازی» مولودرام عاشقانه‌ای است که سعی دارد در فضایی جدید با قصه‌ای اجتماعی به قلم وحید حسن‌زاده و مریم اسمی‌خانی با طراحی نوید محمودی به روابط جوانان، اشتغال و هویت نگاه ویژه‌ای داشته‌باشد.

شهرامید

روزنامه شهرامید ورزش‌دگی

اشنبه

۲۳ بهمن ۱۳۹۹
شماره ۳۳۳۳

۱۵

فرهنگ و هنر